

tillbage til det „båsesystem“ med hjælp efter trangsårsag, som det skulle være et af hovedprincipperne bag lovforslaget at slippe af med.

Det kan tilføjes, at Kommunernes Landsforening netop med henblik på at undgå eventuelle ulemper som følge af, at de sociale udvalg overtager børneværnenes opgaver i den kommunale valgperiode, har henledt kommunalbestyrelsernes opmærksomhed på, at det efter den sociale styrelseslovs § 7 er muligt i forbindelse med kommunalvalget at skabe fuldstændigt personsammenfald mellem det sociale udvalg og børne- og ungdomsværnet.

Socialministeriet har i skrivelse af 15. januar 1974 til Kommunernes Landsforening givet udtryk for, at man finder det praktisk, hvis den enkelte kommune — som foreslået af landsforeningen — beslutter sig for et personsammenfald mellem det sociale udvalg og børne- og ungdomsværnet.

Spørgsmål 33 b:

Udvalget udbeder sig så vidt muligt oplysning om antallet af kommuner, i hvilke der er etableret fuldstændigt personalsammenfald mellem det sociale udvalg og børne- og ungdomsværnet.

Svar (april 1974):

I svaret på udvalgets spørgsmål 33 a er nævnt, at Kommunernes Landsforening har gjort kommunalbestyrelserne opmærksom på, at det efter den sociale styrelseslovs § 7 er muligt at skabe fuldstændigt personalesammenfald mellem det sociale udvalg og børne- og ungdomsværnet efter kommunevalget, og socialministeriet har i en skrivelse af 15. januar 1974 til Kommunernes Landsforening anbefalet dette.

Formanden for Landsforeningen af Børne- og Ungdomsværn har over for socialministeriet givet udtryk for, at det er foreningens opfattelse, at henstillingen stort set er blevet fulgt.

Spørgsmål 33 c:

Under hensyn til den tid, som er hengået siden afgivelse af svar på spørgsmål 33 b, udbeder udvalget sig nu så vidt muligt oplysning om antallet af kommuner, i hvilke personsammenfald mellem det sociale ud-

valg og børne- og ungdomsværnet er etableret.

Svar (maj 1974):

Kommunernes Landsforening har over for socialministeriet oplyst, at der ikke findes nøjagtige oplysninger om antallet af de omhandlede kommuner. Det er imidlertid foreningens opfattelse efter møder og samtaler med de enkelte kommuner, at der i næsten alle kommuner er etableret personsammenfald mellem det sociale udvalg og børne- og ungdomsværnet.

Spørgsmål 38 a:

Udvalget udbeder sig supplerende svar omhandlende praksis i enkelte mindre kommuner med ringere daginstitutionsdækning og mindre gennemsnitsindtægt.

Udvalget vil endvidere finde det ønskeligt, om den i svaret på spørgsmål 38 givne redegørelse for praksis i de 4 store kommuner kunne suppleres med en kort begrundelse for den refererede holdning.

Svar (november 1973):

1) Socialministeriet har indhentet udtalelser om praksis med hensyn til hjælp til enlige forsørgere med deltidsarbejde fra Brande, Broby, Gørlev og Sakskøbing kommuner.

Det sociale udvalg i Brande har oplyst følgende om betydningen af indtægt ved deltidsarbejde:

Der fradrages i hjælpen halvdelen af indtægten. Dog må indtægt + hjælp ikke tilsammen overstige, hvad den pågældende har som normal aflønning.

Det sociale udvalg i Broby har oplyst, at der med hensyn til enlige forsørgere, som kun kan påtage sig deltidsarbejde, følges den praksis, at hjælpen nedsættes med 50 pct. af klientens nettofortjeneste, så den samlede indkomst ikke overstiger kr. 1.500 pr. måned.

Det sociale udvalg i Gørlev har oplyst, at disse klienter ikke er behandlet efter faste regler, men at sagerne er behandlet individuelt, således at der tages hensyn til klientens faste udgifter som bl. a. husleje eller terminsydelsernes størrelse.

Det sociale udvalg i Sakskøbing har oplyst følgende: Disse sager har ikke været behandlet efter faste regler, men i de fleste tilfælde